

Szetey Szabolcs munkája körültekintően, adatgazdagon és érzékenyen tárja fel az 1784-1878 közötti homiletikaoktatás nemzetközi és hazai tankönyv-irodalmát, valamint az igehirdetői gyakorlat összefüggéseit. Magyar nyelven még nem jelent meg ilyen átfogó bemutatás és értékelés erről az időszakról, ill. a korszak homiletika- és igehirdetés-történetéről. A könyv számos ponton további kutatások lehetőségét készíti elő és adataival kijavítja, árnyaltabbá teszi a korábbi, alapkutatások nélküli, berögzült, sematikus megállapításokat és vélekedéseket. A monográfiában összegyűjtött és közreadott adatok, bemutatott összefüggések egyértelműen bizonyítják, hogy újra kell értékelnie a teológiatörténetnek a hosszú XIX. század elvi-homiletikai teljesítményét és igehirdetési gyakorlatának eredményeit.